

București, iunie 2017

Muzeul Nicolae Minovici - reper de arhitectură

În contextul cultural european al mișcării Art Nouveau, căutările stilistice ale arhitecturii românești sunt înscrise în categoria ARHITECTURII NEOROMÂNĂȘTI, mai degrabă o mișcare programatică decât un stil unitar, stil care a început să se manifeste încă din ultimul deceniu al secolului al XIX-lea și a dominat primele două decenii ale secolului al XX-lea, luând locul eclecticismului între preferințele arhitecturale.

Foarte permisivă și cu un limbaj ușor de înțeles, arhitectura neromânească s-a bucurat de o mare popularitate și s-a răspândit rapid în arhitectura urbană. Primul dintre principalii reprezentanți și creator al acestei mișcări a fost Ion Mincu, a cărui arhitectura este cu certitudine un vârf, nu numai pentru arhitectura neromânească, dar și pentru întreaga arhitectură românească. ("bufetul" de pe șos. Kiseleff, Școala Centrală de fete din București, palatul administrativ din Galați, băncile din Craiova și Brăila). Linia stilistică caracteristică lui Mincu a fost continuată și de alți arhitecți, fiecare creând propria linie stilistică, precum Cristofi Cerchez, autorul vilei Minovici. Principalele direcții de dezvoltare a acestei linii arhitecturale au fost valorificarea unor elemente structurale și decorative preluate din arhitectura vernaculară românească (stâlpi și parapetei de lemn, prispe, troițe), dar și balcanică (bovindouri cu console de lemn, geamlăcuri) și chiar mediteraneeană (logii, pergole), din arhitectura bisericăscă moldovenească și muntenească (tipuri de acoperișuri, paramente de zidărie, uși din lemn, brăuri, ancadramente, medalioane de ceramica), din arhitectura brâncovenească (alternanța de zidărie simplă cu ancadramente, parapetei, intarsii decorative specifice din piatră), etc., precum și a unor teme compoziționale selectate din arhitectura zonală, care devin elemente de compoziție specifice (tema culei-turn, tema foșorului, tema casei populare cu parter supraînălțat, etc.).

La capătul Șoselei Kiseleff, în partea de nord a Capitalei, a fost ridicată în 1905 una din cele mai remarcabile case în stil neromânesc ale Bucureștiului, realizată de către arhitectul Cristofi Cerchez la solicitarea și îndrumarea prof. dr. Nicolae Minovici, în egală măsură îndrăgostit de medicină și de arta populară românească. Construcția astfel rezultată asociază arhitectura locuinței românești fortificate, de tip culă, cu elemente de arhitectura populară ca prispa, scara exterioră, foșorul, etc. cărora le inserează elemente decorative de sorginte brâncovenească. Volumetria liberă așezată pe un subsamnt masiv, verticala foșorului, decupajul fațadei cu elementele sale de decorație, structura planimetrică se prezintă atât ca influențe ale specificului local, cât și ca indiscutabile rezonanțe ale contemporanului Art Nouveau vest european. Rezultatul acestei fericite osmoze, considerăm că este remarcabil.

Construită dintr-un început pentru a adăposti colecția de artă a familiei Minovici, vila pe structura planimetrică a reședințelor fortificate boierești a oferit toate condițiile unei bune amenajări muzeistice. Colecția muzeului număra la debut 5.450 obiecte de artă populară sau derivate ale acestora ca țesături, costume, obiecte din lemn, obiecte din ceramica, icoane, oua încondeiate, etc. În 17 iulie 1937, potrivit actului de donație autentificat de Tribunalul Ilfov, clădirea cu patrimoniul său muzeal și însoțită de 13.878 mp curte este donată de către familia Minovici Primăriei Municipiului București.

Parcul muzeului a fost amenajat odată cu monumentul, fiind mobilat cu obiecte și sculpturi din similitudină: o fântână, o bancă acoperite cu șindriță, jardiniere, suporti de flori, balustrade și trepte sculptate, acestea fiind operele sculptorului Wilhelm August von Becker.

Monumentul, în general, este un complex de valori, un tot unitar reprezentat de arhitectura sa, structura sa constructivă, decorația sa, locul ce-l înconjoară, istoria ce-i marchează trecerea sa prin timp, funcția caracteristică. Intervenția parțială asupra uneia sau alteia dintre componentele sale nu poate reprezenta decât o ciuntire a valențelor sale patrimoniale. Restaurarea reală a unui monument presupune o intervenție calificată asupra tuturor componentelor sale, fără excepție la fel de importante în ansamblul monumentului.

Ținând cont de toate aceste deziderate, echipa de proiectanți ne-am propus să abordăm proiectul de restaurare prin identificarea necesarului de intervenție în toată complexitatea sa, prin continuarea cercetării cu investigații complete asupra monumentului, astfel ca strategia de intervenție să asigure în final: 1/ o funcționalitate modernă în concordanță cu rigorile unui muzeu actual; 2/ integritatea structurală a monumentului în condițiile impuse de normele actuale și revenirea la "starea de sănătate" de debut, prin intervenții structurale cu materiale și metode originare, completate cu eficiență și "discreție" de cele moderne; 3/ aducerea monumentului cât mai aproape posibil de înfățișarea inițială, prin eliberarea construcției de intervenții tardii, parazitare, real "lipsite de valoare" arhitecturală; 4/ dotarea tehnică și utilitățile specifice unei clădiri contemporane. Astfel ca în condițiile și prevederile Legii 422/2001 și a solicitărilor de calitate ale Legii 10/1995 referitor la: rezistență și stabilitate, rezistență la cutremur; securitate și evacuarea ocupanților în situații de urgență; siguranță la foc; sănătate și sanitare, protecția mediului; izolare și eficiență termică, protecție împotriva infiltrațiilor de apă; protecția la zgomot s.a. "Vila Minovici" să fie perfect compatibilă.

Utilizând mijloacele moderne, fără a schimba caracterul monumentului cu arhitectura, structura și decorația sa, toate intervențiile fiind în spiritul conceptelor restaurării și conservării monumentelor istorice, a fost posibilă nu numai protecția monumentului, dar și punerea sa în valoare în relație cu incinta istorică și cu contextul urban în care se găsește, rezultând un ansamblu reintegrat în circuitul social, cultural și economic urban.

Prof. dr. arh. Virgiliu Polizu

Muzeul Nicolae Minovici este parte a Muzeului Municipiului București - un complex muzeal amplu, de importanță națională, cu un patrimoniu diversificat și numeros, reprezentativ pentru dezvoltarea orașului București.

Detalii: <http://muzeulbucurestiului.ro>

Proiectul *Reabilitare și consolidare Muzeu Nicolae Minovici* a fost finanțat prin Programul Operațional Regional 2007 - 2013, Axa Prioritară 5 - Dezvoltarea durabilă și promovarea turismului, Domeniul Major de Intervenție 5.1 - Restaurarea și valorificarea durabilă a patrimoniului cultural, precum și crearea/modernizarea infrastructurilor conexe.

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene sau a Guvernului României.

www.inforegio.ro

Investim în viitorul Țării. Proiect selectat în cadrul Programului Operațional Regional și co-finanțat de Uniunea Europeană prin Fondul European pentru Dezvoltare Regională.